

Věc C-562/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

28. října 2020

Předkládající soud:

Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

12. října 2020

Žalobkyně:

SIA Rodl & Partner

Žalovaná:

Valsts ieņēmumu dienests

Předmět původního řízení

Návrh na i) zrušení rozhodnutí Valsts ieņēmumu dienests (státní daňová správa, Lotyšsko) (dále jen „žalovaná“), kterým byla žalobkyni uložena sankce za nesprávné posouzení rizika, které provedla u svých klientů žalobkyně podle Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (zákon o předcházení praní peněz a financování terorismu a šíření jaderných zbraní), a ii) uložení povinnosti žalované, aby odstranila informaci o uložení uvedené sankce zveřejněnou na její internetové stránce.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

V souladu s článkem 267 SFEU žádá předkládající soud o výklad článku 18 směrnice 2015/849, jakož i přílohy III bodu 3 písm. b), čl. 13 odst. 1 písm. c) a d), čl. 14 odst. 5 a čl. 60 odst. 1 a 2 této směrnice, za účelem vyjasnění, v jakých případech musí být uplatněna opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, jak

mají být získávány informace o činnostech klienta a jak mají být zveřejňovány informace o sankcích uložených povinným osobám.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 18 odst. 1 a 3 směrnice 2015/849 ve spojení s přílohou III bodem 3 písm. b) této směrnice vykládán v tom smyslu, že tato ustanovení i) automaticky vyžadují, aby poskytovatel externích služeb účetnictví uplatňoval opatření zesílené hloubkové kontroly klienta proto, že klientem je nevládní organizace a osoba zmocněná a zaměstnaná klientem je státním příslušníkem třetí země s vysokým rizikem korupce, v tomto případě Ruské federace, s povolením k pobytu v Lotyšsku, a ii) automaticky vyžadují, aby byl uvedený klient považován za klienta s vyšším stupněm rizika?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, lze mít za to, že uvedený výklad čl. 18 odst. 1 a 3 směrnice 2015/849 je přiměřený a tudíž v souladu s čl. 5 odst. 4 prvním pododstavcem Smlouvy o Evropské unii?
- 3) Musí být článek 18 směrnice 2015/849 ve spojení s přílohou III bodem 3 písm. b) této směrnice vykládán v tom smyslu, že stanoví automatickou povinnost uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly klienta ve všech případech, kdy má obchodní partner klienta, nikoli však sám klient, jakoukoliv vazbu na třetí zemi s vysokou mírou korupce, v tomto případě na Ruskou federaci?
- 4) Musí být čl. 13 odst. 1 písm. c) a d) směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby povinná osoba v rámci uplatňování opatření zesílené hloubkové kontroly klienta získala od klienta kopii smlouvy uzavřené mezi tímto klientem a třetí osobou, a posouzení této smlouvy na místě se tudíž považuje za nedostatečné?
- 5) Musí být čl. 14 odst. 5 směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že povinná osoba musí uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly na stávající komerční klienty i v případě, že nebyly zjištěny významné změny okolností klienta a neuplynula lhůta stanovená příslušným orgánem členských států k přijetí nových monitorovacích opatření, a platí tato povinnost pouze ve vztahu ke klientům, kteří jsou považováni za vysoce rizikové?
- 6) Musí být čl. 60 odst. 1 a 2 směrnice 2015/849 vykládán v tom smyslu, že pokud příslušný orgán zveřejní informace o rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení vnitrostátního předpisu přijatého k provedení uvedené směrnice, proti němuž již nelze podat opravný prostředek, je povinen zajistit přesný soulad zveřejněných informací s informacemi uvedenými v rozhodnutí?

Unijní právní rámec

Smlouva o Evropské unii, čl. 5 odst. 4 první pododstavec.

Článek 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES: čl. 13 odst. 1 písm. c) a d), čl. 14 odst. 1 a 5, článek 18, čl. 60 odst. 1 a 2 a příloha III.

Uplatňované předpisy vnitrostátního práva

Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (zákon o předcházení praní peněz a financování terorismu a šíření jaderných zbraní): čl. 6 odst. 1, 1¹ y 1², čl. 7 odst. 1 body 5, 7 a 11, čl. 8 odst. 2, čl. 11 odst. 1 body 1 a 2, čl. 11¹ odst. 1 a 3 bod 2 písm. a), b) a c), čl. 20 odst. 1 a 2, čl. 22 odst. 2 bod 5 a čl. 46 odst. 1² a 1³.

Judikatura Soudního dvora

Rozsudek Soudního dvora ze dne 25. dubna 2013, Asociația Accept, C-81/12, ECLI:EU:C:2013:275, bod 71.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 2016, Safe Interenvíos, C-235/14, EU:C:2016:154, body 77, 87 a 107.

Stručné shrnutí skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně je obchodní společností zapsanou v Lotyšské republice, jejímž předmětem podnikání jsou účetnické a auditorské služby a daňové poradenství. Podle čl. 3 odst. 1 bodu 3 zákona o předcházení praní peněz a financování terorismu a šíření jaderných zbraní (dále jen „zákon o předcházení“) se tento zákon vztahuje na žalobkyni.
- 2 V období od 3. dubna do 6. června 2019 provedli zaměstnanci žalované kontrolu žalobkyně zaměřenou na praní peněz, v souvislosti s níž byl dne 3. dubna 2019 vypracován původní protokol o kontrole (pokračováno bylo dalším ze dne 6. června 2019).
- 3 Z původního protokolu o kontrole vyplývá, že interní kontrolní systém žalobkyně vykazuje některé nedostatky a že žalobkyně neprovedla a nezdokumentovala posouzení rizika praní peněz a financování terorismu ve vztahu ke svým hospodářským činnostem podle čl. 6 odst. 1 zákona o předcházení; ve věci je sporné zejména posouzení rizika určitých klientů žalobkyně: konkrétní nadace

(dále jen „nadace“) a konkrétní obchodní společnosti (dále jen „obchodní společnost“).

- 4 Uvedená nadace je usazena v Lotyšsku a jejím cílem je propagovat a podporovat odvětví informačních technologií v oblasti vzdělávání.
- 5 Nadace se stala klientem žalobkyně dne 25. října 2016. Identifikační dokument klienta podepsala dne 7. března 2017 fyzická osoba zmocněná nadací (státní příslušník Ruské federace), která nadaci současně vede (jako její zaměstnanec). Jako skutečný beneficiant nadace je označena celá lotyšská společnost (což je v rozporu s platnou právní úpravou).
- 6 Žalobkyně vyhodnotila riziko klienta jako nízké. Žalovaná uvedla, že podle informací od Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legācijas novēršanas dienests (Úřad pro předcházení praní peněz) představují hlavní hrozby financování terorismu možné využití nevládní organizace a podnikatelského prostředí k financování terorismu a že mezinárodní praxe a zkušenost bezpečnostních sil a sborů v různých zemích dokládají, že nevládní organizace jsou obzvláště zranitelné a mohou být zneužity k financování terorismu. Vzhledem k tomu, že se na žalobkyni vztahuje zákon o předcházení, je tedy podle žalované povinna provést důkladné posouzení klienta, existuje-li zvýšené riziko s ohledem na okolnost, že klient žalobkyně má vazbu na Ruskou federaci (třetí zemi s vysokým rizikem korupce).
- 7 Obchodní společnost je rovněž usazena v Lotyšsku a její předmět podnikání představují poradenské služby v oblasti vztahů s veřejností a komunikace.
- 8 Obchodní společnost se stala klientem žalobkyně dne 28. prosince 2017. Jediným společníkem a jediným skutečným příjemcem výnosů obchodní společnosti je lotyšský státní příslušník.
- 9 Žalobkyně vyhodnotila riziko obchodní společnosti jako nízké. Žalovaná při analýze výpisů z běžného účtu obchodní společnosti konstatovala, že na tato společnost je měsíčně převedeno 25 000 eur od společnosti Nord Stream 2 AG se sídlem ve Švýcarsku, která je dceřinou společností ruské společnosti Gazprom (Gazprom vlastní 51 % základního kapitálu). Kromě toho z vystavených faktur vyplývá, že byly vystaveny na základě smlouvy podepsané dne 1. ledna 2018 mezi obchodní společností a společností Nord Stream 2 AG. Žalovaná vyzvala žalobkyni k předložení kopie uvedené smlouvy, ale žalobkyně ji neposkytla, přičemž uvedla, že originál smlouvy konzultovala na místě v prostorách klienta. S ohledem na výše uvedené došla žalovaná k závěru, že při vykonávání dohledu nad obchodním vztahem nevěnovala žalobkyně zvláštní pozornost transakcím, které uskutečnil její klient (obchodní společnost) se společností Nord Stream 2 AG, což je společnost patřící subjektu se sídlem ve třetí zemi s vysokým rizikem korupce.
- 10 V době vypracování pokračování protokolu o kontrole (dne 6. června 2019) byly nedostatky systému vnitřní kontroly napraveny, takže nebyla zjištěna porušení právních předpisů.

- 11 Rozhodnutím ředitele odboru boje proti praní peněz žalované ze dne 11. července 2019 byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 3 000 eur za nesplnění požadavků zákona o předcházení zjištěné při kontrole.
- 12 Na základě uvedeného rozhodnutí zveřejnila žalovaná dne 11. srpna 2019 na své internetové stránce informace o porušení požadavků zákona o předcházení, kterých se měla dopustit žalobkyně.
- 13 Toto rozhodnutí ze dne 11. července 2019 bylo žalobkyní napadeno, avšak rozhodnutím generálního ředitele žalované ze dne 13. listopadu 2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“) bylo potvrzeno.
- 14 Dne 13. prosince 2019 podala žalobkyně k předkládajícímu soudu návrh na zrušení napadeného rozhodnutí a na uložení povinnosti žalované odstranit informaci o sankcích uložených žalobkyni jakožto subjektu podléhajícímu zákonu o předcházení, zveřejněnou na její internetové stránce.

Hlavní argumenty účastnic původního řízení

- 15 Hlavní argumenty účastnic původního řízení jsou obsaženy v odůvodnění předkládajícího soudu.

Stručné vylíčení odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Povinnost uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, i když forma, struktura a činnost klienta nesvědčí o riziku

- 16 Článek 18 odst. 1 směrnice 2015/849 stanoví, že členské státy mohou určit jiné „případy spojené s vyšším rizikem“, ve kterých musí být uplatňována „opatření zesílené hloubkové kontroly klienta“.
- 17 Předkládající soud má pochybnosti o tom, zda každá nevládní organizace musí být považována za případ spojený se zvýšeným rizikem, a tudíž podléhat zesílené hloubkové kontrole. Ani směrnice 2015/849, ani zákon o předcházení nestanoví, že nevládní organizace musí být jako takové kvůli své právní formě považovány za případy spojené se zvýšeným rizikem. Žalobkyně je toho názoru, že pokud má žalovaná coby vnitrostátní orgán dozoru za to, že ve všech případech, kdy je klientem povinné osoby nevládní organizace nebo kdy některý ze zaměstnanců klienta pochází ze třetí země s vysokým rizikem korupce, je třeba provést důkladné posouzení klienta, vyvstává otázka, zda tento požadavek je či není přiměřený a zda by v takovém případě neměl být výslovně stanoven zákonem.
- 18 V projednávané věci je nesporné, že Ruská federace není vysoce rizikovou zemí, to znamená, že není zařazena na seznam vysoce rizikových zemí zveřejňovaný Finančním akčním výborem (FATF) ani na seznam třetích zemí, které dostatečně nebojují proti praní peněz a financování terorismu, vypracovaném Evropskou

komisí, i když podle bodu 3 písm. b) přílohy III směrnice 2015/849 a čl. 11¹ odst. 3 bodu 2 písm. b) zákona o předcházení lze podle všeho mít za to, že jde o zemi s vysokým rizikem korupce. Ustanovení zákona o předcházení a směrnice 2015/849 však přímo nevyžadují, aby se na klienta uplatňovala opatření zesílené hloubkové kontroly, pokud je státní příslušník Ruské federace pouze zaměstnancem klienta, to znamená, pokud není skutečným příjemcem výnosů nebo skutečným majitelem tohoto klienta ve smyslu směrnice 2015/849.

- 19 V bodě 4 odůvodnění směrnice 2015/849 se zdůrazňuje, že Evropská unie by při své činnosti měla nadále brát v úvahu zejména doporučení a nástroje FATF. V bodě 71 „Pokynů FATF pro účetní o přístupu na základě rizikových faktorů“ (dále jen „pokyny FATF“) je uvedena řada kritérií, která mohou znamenat vyšší riziko v závislosti na zeměpisné oblasti. Žádné z těchto kritérií však nesouvisí se státní příslušností zaměstnance klienta. Podle žalobkyně je jakýkoli závěr o případném zvýšeném riziku dotčené nadace vyvozený ze státní příslušnosti osoby, která je zaměstnancem uvedeného klienta a která byla tímto klientem zmocněna, neslučitelný s pokyny FATF.
- 20 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí členské státy zaručit, že opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, která mají být použita, jsou založena na posouzení existence a úrovně rizika praní peněz a financování terorismu ve vztahu ke klientovi, obchodnímu vztahu, účtu, produktu nebo transakci podle jednotlivého konkrétního případu. Bez takového posouzení není možné, aby dotčený členský stát nebo případně instituce nebo osoba, na které se vztahuje [směrnice 2015/849], v konkrétním případě rozhodly, jaká opatření je třeba uplatnit. Konečně v případě, že riziko praní peněz nebo financování terorismu neexistuje, není možné přijmout preventivní opatření založená na těchto důvodech (rozsudek *Safe Interenvíos*, bod 107). Soudní dvůr rovněž konstatoval, že taková opatření musí vykazovat přímou spojitost s rizikem praní peněz a financování terorismu a musí být s ohledem na toto riziko přiměřená (rozsudek *Safe Interenvíos*, bod 87). Pokud tedy takové riziko nelze identifikovat, není důvodné a bylo by nepřiměřené vyžadovat vždy zesílenou hloubkovou kontrolu.
- 21 Zásada proporcionality zakotvená v článku 5 Smlouvy o Evropské unii se vztahuje jak na unijní právo, tak na vnitrostátní právo, pokud členské státy uplatňují své volné uvážení a pravomoc v oblastech Unie, které Unie harmonizovala (včetně oblasti, kterou upravuje směrnice 2015/849). Jak zdůrazňuje judikatura Soudního dvora, kritérium proporcionality je zásadní ve vztahu k dodatečným opatřením zavedeným členskými státy k předcházení praní peněz a financování terorismu. Je možné, že formální požadavek, aby každá nevládní organizace vždy byla klasifikována jako vysoce rizikový klient, není přiměřený cíli, neboť prospěch pro společnost není větší než újma způsobená na oprávněných právech a zájmech osoby.
- 22 Podle judikatury Soudního dvora platí, že uplatňuje-li se vnitrostátní právo a situace spadá do působnosti směrnice, musí být vnitrostátní právo vykládáno v co možná největším rozsahu v souladu se zněním a duchem směrnice (rozsudek

Asociația Accept, bod 71). V projednávané věci panují pochybnosti o výkladu čl. 18 odst. 1 a 3 směrnice 2015/849 ve spojení s přílohou III bodem 3 písm. b) této směrnice, a konkrétně o tom, zda toto ustanovení stanoví automatickou povinnost uplatňovat opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, pokud lze konstatovat riziko spojené s právní formou klienta (nevládní organizace) a riziko spojené s hospodářskými aktivitami klienta (osoba zmocněná klientem, která je jeho zaměstnancem, je státním příslušníkem třetí země s vysokým rizikem korupce, v tomto případě Ruské federace, s povolením k pobytu v Lotyšsku), a o tom, zda uvedené ustanovení stanoví, že se na tohoto klienta automaticky vztahuje vyšší stupeň rizika. Kdyby byl učiněn takový závěr o výkladu dotčených ustanovení směrnice 2015/849, je kromě toho třeba posoudit, zda takový požadavek musí být považován za přiměřený.

Přijetí opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, pokud má obchodní partner klienta vazbu na třetí zemi s vysokým stupněm korupce, v tomto případě na Ruskou federaci

- 23 Okolnost, že sám klient nebo skutečný příjemce jeho výnosů je usazen na území Ruské federace – která není vysoce rizikovou zemí, ale lze ji případně označit za zemi nebo území s vysokým rizikem korupce – by mohla být faktorem zvyšujícím riziko u klienta, což by mohlo být důvodem k důkladnému posouzení klienta.
- 24 Podle žalované je skutečnost, že subjekt Nord Stream 2 AG, který patří ruskému podniku Gazprom (z 51 %), je obchodním partnerem obchodní společnosti, faktorem zvyšujícím riziko u klienta. Nadto skutečnost, že obchodní společnost dostává od společnosti Nord Stream 2 AG měsíčně 25 000 eur, může naznačovat, že tyto subjekty uskutečňují transakci, atypickou z hlediska rozsahu a složitosti, která podle všeho nemá zjevný hospodářský nebo zákonný účel.
- 25 Žalobkyně tedy podle žalované porušila čl. 20 odst. 1 body 1 a 2 a čl. 22 odst. 2 bod 5 zákona o předcházení, které odpovídají čl. 13 odst. 1 písm. c) a d) a čl. 18 odst. 1 směrnice 2015/849.
- 26 Článek 5 směrnice 2015/849 stanoví, že v mezích stanovených právem Unie mohou členské státy v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie se „přísnější opatření“ uvedená v článku 5 směrnice 2015/849 mohou týkat situací, pro něž tato směrnice stanoví určitý typ hloubkové kontroly klienta, a rovněž jiných situací, o nichž mají členské státy za to, že představují riziko. Lotyšská republika proto může přijmout přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu, pokud podle ní existuje riziko. Předkládající soud má nicméně pochybnosti o tom, zda v konkrétním případě žalovaná při použití ustanovení zákona o předcházení nepřekročila meze toho, co požaduje zákon, když zejména dospěla k závěru, že okolnost, že obchodním partnerem obchodní společnosti je dceřiná společnost podniku Ruské federace, je sama o sobě

faktorem, který zvyšuje riziko u klienta, ačkoliv tuto domněnku nestanoví ani zákon o předcházení, ani směrnice 2015/849.

- 27 Článek 13 odst. 1 směrnice 2015/849 uvádí opatření hloubkové kontroly klienta, mezi nimiž je v písmenech c) a d) uvedeno posouzení a případně získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu a průběžné sledování obchodního vztahu. Toto ustanovení směrnice však nespécifikuje metody a prostředky posouzení a získání informací.
- 28 Je třeba uvést, že ustanovení zákona o předcházení, stejně jako čl. 13 odst. 1 směrnice 2015/849, nevyžadují získání kopií dokumentů týkajících se transakcí, zejména pokud transakce nevykazuje neobvyklé rysy nebo u klienta není zjištěno zvýšené riziko. Předkládající soud má tedy pochybnosti o tom, zda žalovaná nepřekročila své zákonné pravomoci, když požadovala předložení kopie smlouvy uzavřené mezi obchodní společnostmi a společností Nord Stream 2 AG.
- 29 S ohledem na výše uvedené je třeba vyjasnit, zda ustanovení směrnice 2015/849 stanoví, že v případě, kdy má obchodní partner klienta vazbu na třetí zemi s vysokým rizikem korupce, v tomto případě na Ruskou federaci, musí být přijata opatření zesílené hloubkové kontroly klienta, a zda uvedená ustanovení vyžadují, aby byla předložena kopie smlouvy uzavřené mezi klientem a třetí osobou, a posouzení uvedené smlouvy na místě se tudíž považuje za nedostatečné.

Aktualizace informací o klientovi

- 30 Článek 14 odst. 5 směrnice 2015/849 uvádí, že povinnost aktualizovat informace o klientovi se uplatní „při zohlednění míry rizika“. To znamená, že pokud jde o klienta s nízkým rizikem a jeho okolnosti se podstatně nezměnily, čl. 14 odst. 5 směrnice 2015/849 nevyžaduje přijetí opatření hloubkové kontroly klienta. Vzhledem k tomu, že podle názoru žalované žalobkyně porušila čl. 8 odst. 2 zákona o předcházení, který stanoví, že osoby, na které se vztahuje tento zákon, aktualizují pravidelně a v každém případě alespoň jednou za 18 měsíců informace o klientovi, a vzhledem k tomu, že v době skutkových okolností projednávané věci, kdy žalovaná provedla kontrolu u žalobkyně, dosud neuplynulo 18 měsíců od okamžiku, kdy se obchodní společnost stala klientem žalobkyně, je třeba vyjasnit, zda ustanovení směrnice 2015/849 stanoví - a zda je to odůvodněné a přiměřené - že povinná osoba musí uplatňovat opatření hloubkové kontroly vůči stávajícím klientům i v případě, že nebyly zjištěny významné změny okolností klienta, a zda tato povinnost platí pouze ve vztahu ke klientům, u nichž bylo konstatováno, že jsou vysoce riziková.

Zveřejnění informací na internetových stránkách státní daňové správy

- 31 Článek 60 odst. 1 směrnice 2015/849 stanoví povinnost zveřejnit informace o rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení vnitrostátního předpisu přijatého k provedení směrnice 2015/849, proti němuž již nelze podat opravný prostředek. Odstavec 2 tohoto článku umožňuje členskému státu zveřejnit

rovněž rozhodnutí, proti nimž lze podat opravný prostředek, pod podmínkou, že budou zveřejněny i informace týkající se opravného prostředku a jeho výsledku.

- 32 [Předkládající] soud dospěl k závěru, že Lotyšská republika při provedení směrnice 2015/849 zvolila ten přísnější způsob – podle čl. 60 odst. 2 – a že v souladu s čl. 46 odst. 1² zákona o předcházení jsou na internetových stránkách zveřejňována i rozhodnutí orgánu dozoru, proti nimž lze podat opravný prostředek (nejsou ještě konečná).
- 33 Článek 60 odst. 1 směrnice 2015/849 stanoví, že se zveřejní přinejmenším informace o typu a povaze porušení předpisů a o totožnosti odpovědné osoby. Žalobkyně uvádí, že žalovaná při zveřejnění nejprve (dne 11. srpna 2019) nesprávně uvedla povahu protiprávního jednání (nezavedení vnitřního kontrolního systému žalobkyně), třebaže žalobkyně systém vnitřní kontroly měla, i když byly zjištěny jeho nedostatky. Toto zveřejnění podle žalobkyně vyvolalo u široké veřejnosti mylný dojem o povaze porušení právních předpisů, kterého se dopustila žalobkyně, což mělo negativní dopad na její pověst.
- 34 Předkládající soud poznamenává, že i při přijetí tohoto rozhodnutí je ve zveřejněné informaci ve vztahu k žalobkyni uvedeno, že její systém vnitřní kontroly není zcela zaveden; že neprovedla a nezdokumentovala posouzení rizika; že rozsah posouzení klienta neodpovídá stávajícím rizikům; že nebylo vyjasněno, kdo je skutečným příjemcem výnosů; že nad transakcemi nebyl vykonáván dostatečný dohled, a to přestože v pokračování protokolu o kontrole (ze dne 6. června 2019) nebyla konstatována existence porušení, což znamená, že porušení byla během kontroly napravena.
- 35 Soudnímu dvoru Evropské unie se tedy pokládá otázka, zda čl. 60 odst. 1 a 2 směrnice 2015/849 musí být vykládán v tom smyslu, že příslušný orgán je při zveřejnění informací o určitém rozhodnutí povinen zajistit přesný soulad zveřejněných informací s informacemi uvedenými v rozhodnutí.